

— Като и слушашъ, сѣкашъ че са храни съ славейски езыцы.

— Славейски езыцы, повтори *сѣнката*, каква хубава идея!

— Кажете ми коя е, молижъ ви? рече Главкъ.

— Слушай слѣдователно захванж Лепидъ.

— Азъ, азъ да му обадижъ, пресѣче го Клодій, твоята приказска е тъй заплетена щото върви като костенурка.

— А твоята бие на ухото като камъкъ, примърмора Лепидъ, като са прострѣ възникъ на одъра си.

— Знай прочее, рече Клодій, че Иона е чужденка дошла преди малко времи въ Помпея. Пѣе като Саффа, и косто пѣе съчинява го сама; когато свири свирка, на китара или на лира неможъ да разумѣя съ що могатъ да я надминатъ Музытъ. Хубостта ѝ е необыкновенно свѣтла. Домътъ ѝ превъсходенъ; каква изтънченостъ, каквы елмазы, каква бронза! колкото е богата, толкози е и щедра.

— Заклучавамъ отъ туй, рече Главкъ, че любовницитъ ѝ не я оставятъ да умре гладна, а паритъ, които са печелижтъ лесно, иждивяватъ са още полесцо.

— Любовницитъ ѝ? повтори Клодій; тука да та видижъ да налучишъ. Иона е цѣломъдренна, ето единичкитъ ѝ недостаткъ. Сичкото юношество на Помпея я обожава, а тя нема никаквъ любовникъ, нито има намѣреніе да ся ожени.

— Никакъвъ любовникъ? извика Главкъ.

— Никакъвъ; тя има душата на Веста и пояса на Венера.

— Какво прекрасно сравненіе, рече *сѣнката*.

— Туй е чудо отговори Главкъ, че неможъ ли да я видижъ?

— Азъ да та заведжъ този вечеръ, при нея, рече Клодій, но приложи като подрънка зароветъ.

— Готовъ съмъ на заповѣдитъ ти, отговори добродушниятъ Главкъ, Панса, обърни са и гледай къмъ другата страна.

Лепидъ и Салустій заигражъ на четъ и нечетъ, а сѣнката глѣдаше на Главка и на Клодія, които дадохъ сичкото си вниманіе на играта съ зароветъ.

— Тако ми Зевса! ето вторий пътъ ми иди едното.

— Помогни ми ты, Венеро, рече Клодій, като хвърляше зароветъ; о богыне Ципридо! Тъзи Циприда (рече като видѣ че сполучи) Циприда ми помогнж; ты никога не остава обожателитъ си.

— А на мене сѣкоги са показа неблагопріятна, ако и сѣкоги да правижъ приношенія на жертвенника ѝ.

— Който играе съ Клодія, принушижъ Лепидъ на ухото на Салустія ще истегли каквото Церциліонъ на Плавта дѣто си избѣи тогата